

[Robert Mikkelsen.]

at jeg finder, det vilde være af betydelig Interesse at faa disse Anklager oplyst. Men jeg vil ogsaa sige, at jeg ikke anser det for at have en saadan Interesse, at jeg i den Anledning vilde udsætte alle Landets Borgere for ukontrolleret, hemmelig Telefonaflytning, og jeg anser ikke Interessen for at være stærk nok til at begrunde et System, som gør det muligt, at underordnede Politifolk aflytter Landets Justitsministers Telefonsamtaler.

Den Erklæring, den højtærede Justitsminister i Dag har afgivet, kan paa ingen Maade hindre, at et saadant Forhold fortsættes, eller at det efter en eventuel Afbrydelse paa ny genoptages. Jeg vil dog indtil videre tro, at der maa kunne opnaas Enighed om at sørge for, at der bliver sat en Stopper derfor.

Saa er der en Ting til, som maa gennemføres: Personalet maa udskiftes. Jeg finder de hidtidige Ledere af dette politiske Politifolk groft kompromitteret, men det skal jeg lade ligge, til Undersøgelsen af deres Forhold er færdig. Jeg mener imidlertid, man maa kunne enes om, at hverken Ledere eller menige i denne Afdeling kan fortsætte i Afdelinger af tilsvarende Karakter. De, der ikke er personligt belastet, vil sikkert kunne gøre god Fyldest paa andre Pladser, men den Atmosfære, de har gjort Tjeneste i, de Midler, de har vænnet sig til at bruge, de Forbindelser, de har faaet med tvivlsomme Elementer, den Aand, de mere eller mindre er smittet af, bevirker, at de i hvert Fald er uskikket til fortsat Udøvelse af Tjeneste i netop et saadant Apparat. Og skal der fortsat eksistere noget i den Retning, med lovligt Formaal naturligtvis, under virkelig Kontrol, saa maa det ogsaa være med et nyt, i enhver Henseende ukompromitteret Personale.

Hvis den højtærede Justitsminister havde været enig heri og dette var fremgaaet af hans Redegørelse, saa havde hans Svar paa den Forespørgsel, der her er stillet, været tilfredsstillende, men den højtærede Justitsministers Redegørelse gik ikke ud paa noget saadant, og jeg er ikke tilfreds med den Redegørelse, vi har faaet.

Den højtærede Justitsminister har udtalt Frygt for, at en Drøftelse af disse Forhold skulde føre til, at Tilliden til Politiets Virksomhed blev undergravet. Forholdet er naturligvis det omvendte. Hvis Tilstande af den her omtalte Art fortsat kunde bestaa, og hvis Offentligheden fik Indtryk af, at saadanne Ting er foregaaet, uden at en gennemgribende Reorganisation af

den paagældende Afdeling fandt Sted, saa vilde Tilliden til Politiet være undergravet for Alvor. Men hvis Offentligheden faar det Indtryk, at Politiets Forhold aabent kan drøftes i dette Ting med det Formaal for Øje igen at skabe effektive Garantier mod Misbrug, saa styrkes og sikres den Tillid til Politiets Arbejde, som alle, og ikke mindst Politiet, maa ønske.

Det er med Glæde, jeg i Dag har set en Udtalelse fra en Politiafdelings Møde i Gaar; den hidrører fra Dansk Kriminalpolitiforbunds fynske Afdeling, der paa en Generalforsamling har drøftet det politiske Politis Forhold, og det hedder i Referatet:

„Man var ikke blind for, at Politiet under en vis Form ogsaa i Fremtiden maa beskæftige sig med politiske Sager, men der var ikke Stemning for Oprettelse af et specielt Sikkerhedspoliti i Lighed med det tidligere nu ophævede Sikkerhedspoliti.“

Det viser, at ogsaa inden for vide Kredse af Politiet er den Opfattelse levende, at dette ikke kan gaa, at hvis dette fortsætter, kompromitteres, undergraves Tilliden til Politiets Arbejde.

Jeg har det alvorlige Ønske, at denne Debat maa resultere i noget positivt. Jeg vilde beklage, om Debatten skulde ende i Drøftelser af en Dagsorden af den Slags, som vi i den senere Tid har spildt meget af Tingets Tid paa. Hvor udmærkede Evner Justitsministeren end maatte have, hvor vel han end maatte føle sig i Stand til paa egen Haand at løse disse Problemer, vil han forhaabentlig være enig i, at det kun kan være til Nytte og Hjælp, at disse Forhold klarlægges og drøftes her i Tinget. Jeg personlig vilde anse det for den bedste Udgang af denne Debat, hvis man kunde enes om i et Udvalg at underkaste Sagen en nærmere Drøftelse for sammen med Ministeren at naa til Klarhed over, hvorvidt et egentligt Sikkerhedspoliti bør fortsætte og i bekræftende Fald, efter hvilke Retningslinier det kan øve sin Virksomhed. Det skulde glæde mig, om der kunde opnaas Enighed herom, men finder Tanken ikke tilstrækkelig Tilslutning, maa jeg forbeholde mit Parti paa anden Maade at slaa det fast, som er vort Standpunkt. Det hemmelige politiske Politia maa have udspillet sin Rolle her i Landet. Der maa gives Garantier for, at de Metoder, som har været i Brug inden for dette Politia, ikke paa ny kan anvendes.

Hækkerup: De to til den højtærede Justitsminister stillede Forespørgsler tager efter deres Indhold Sigte paa den gældende Retstilstand paa dette Omraade, og